

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Handleitung Zu leichterem Gebrauch Der Geist- und Sittlichen Unterrichten In Ewigen Wahrheiten

Calino, Cesare

Augspurg ; Graez, 1744

VD18 80280064

Ex Libro Sapientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49389](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49389)

Ex Libro Sapientie.

Cap. Vers.

- I. 1. Diligite justitiam, qui judicatis terram.
IX. 378.
4. In malevolam animam non introibit sapien-
tia. VIII. 290.
5. Spiritus Sanctus disciplinæ effugiet fictum,
XII. 450.
- II. 2. Non est refrigerium in fine hominis, &
non est, qui agnitus sit reversus ab inferis.
III. 154.
3. Quia ex nihilo nati sumus, & post hæc
erimus, tanquam non fuerimus. III. 171.
6. Venite ergo, & fruamur bonis, quæ sunt
&c. III. 177 &c.
12. Circumveniamus justum. II. 492. &c.
22. Nescierunt sacramenta Dei, neque merce-
dem speraverunt justitiæ, nec judicaverunt
honorem animarum sanctarum. IX. 202.
23. DEUS creavit hominem inexterminabi-
lem. III. 151.
- III. 4. Etsi coram hominibus tormenta passi
sunt, spes illorum immortalitate plena est.
IV. 585.
5. &c. In paucis vexati, in multis benè dis-
ponentur. &c. IV. 584. &c.
- IV. 3. & 4. Non dabunt radices altas, nec sta-
bile fundamentum collocabunt. Et si in
ramis &c. I. 181. &c. & 472. & IV. 428.
12. Inconstantia concupiscentiæ transvertit
sensum sine malitia. IX. 161.

R. P. Calini, S. J. Index. y 19. Et

Cap. Verf.

19. Et erunt post hæc decedentes sine honore. IX. 201.
- V. 1. Stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, & qui abstulerunt &c. III. 276.
6. Erravimus à via veritatis - - viam Domini ignoravimus. II. 14. & III. 370.
15. Spes impii tanquam lanugo est, quæ à vento tollitur. VII. 381.
22. Ibunt directè emissiones fulgurum, & tanquam à bene curvato arcu exterminabuntur, & ad certum locum insilient, & à petrosa ira plenæ mittentur grandines. IV. 448.
- VI. 7. Potentes potenter tormenta patientur. V. 560. & IX. 13.
17. In omni providentia occurrit illis. X. 142.
19. Dilectio custodia legum illius est. IV. 244.
- VIII. 16. Non enim habet amaritudinem conversatio illius, nec tædium convictus illius, sed lætitiâ, & gaudium. I. 27.
21. Scivi, quoniam aliter non possem esse continens, nisi DEus det; & hoc ipsum erat sapientiæ, scire, cujus esset hoc donum. Adii Dominum, & deprecatus sum illum. V. 27.
- IX. 17. Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris Spiritum Sanctum tuum de altissimis? XII. 448.
- XI. 13.

Cap. Vers.

- XI. 13. Duplex tædium, gemitus cum memoria præteritorum. III. 392.
 17. Per quæ quis peccat, per hæc & torquetur. III. 391.
 18. Non enim impossibilis erat omnipotens manus tua, quæ creavit orbem terrarum ex materia invisa, immittere illis multitudinem urforum, aut audaces leones &c. IV. 455. &c.
 21. Persecutionem passi ab ipsis factis suis. III. 391.
 XII. 8. Misisti antecessores exercitûs tui vespas, ut illos paulatim exterminarent. III. 151.
 12. Quis enim dicet tibi: quid fecisti? X. 142.
 15. Cùm ergo sis justus, justè omnia disponis. X. 143.
 XIII. 5. A magnitudine enim speciei, & creaturæ cognoscibiliter poterit creator horum videri &c. II. 129.
 XIV. 9. Similiter odio sunt DEO impius, & impietas ejus. I. 277.
 XVI. 24. Creatura tibi creatori deserviens. IV. 335.
 XVII. 4. Et personæ tristes illis apparentes pavorem illis præstabant. III. 154.

Ex Ecclesiastico.

- I. 1. Omnis sapientia à DEO est. VIII. 292.
 11. Corona exultationis. I. 383.